

Sygn. akt XI W 4368/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Paulina Adamska

przy udziale oskarżyciela publicznego E. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2018 roku w W.

sprawy przeciwko **G. P.**

synowi J. i A.

urodzonemu (...) w K.

obwinionemu o to, że:

w dniu 1 sierpnia 2017 roku około godz. 05:10 przy ul. (...) w W., pojazdem marki H. o numerze rejestracyjnym (...) nie zastosował się do znaku B-36 z tabliczką T-24,

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw,

I. obwinionego G. P. niewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 4368/17

UZASADNIENIE

G. P. został obwiniony o to, że w dniu 1 sierpnia 2017 roku około godziny 05:10 przy ul. (...) w W. pojazdem marki H. o numerze rejestracyjnym (...), nie zastosował się do znaku B-36 z tabliczką T-24,

to jest o wykroczenie z art. 92 § 1 kw.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2017 roku na ul. (...) w W. obowiązywała czasowa organizacja ruchu.

W dniu 25 lipca 2017 roku w miejscu, gdzie stał pojazd obwinionego marki H. o numerze rejestracyjnym (...), został ustawiony znak drogowy B-36 „zakaz zatrzymywania się” z informacją, że w dniu 1 sierpnia 2017 roku znak B-36 dotyczy także zatoki, z wyłączeniem pojazdów organizatora uroczystości rocznicowych Powstania W. oraz z tabliczką, wskazującą, że pozostawiony pojazd zostanie usunięty z tego miejsca na koszt właściciela.

W dniu 1 sierpnia 2017 roku około godziny 05:10 patrol zmotoryzowany Straży Miejskiej w osobach A. K. oraz D. P. ujawnił na jednym z miejsc parkingowych pojazd obwinionego marki H. o numerze rejestracyjnym (...). Wydano dyspozycję odholowania przedmiotowego samochodu na koszt jego właściciela.

Pojazd obwinionego został w przedmiotowym miejscu zaparkowany przed dniem 25 lipca 2017 roku i obwiniony nie wiedział o zmienionej w tym miejscu organizacji ruchu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego w postaci:

- notatki urzędowej (k.3);
- zdjęć (k. 6-9);
- pisma z ZRiKD i planu organizacji ruchu (k. 35-39);
- wyjaśnień obwinionego (k. 46);
- zeznań świadka D. P. (k. 47).

Obwiniony G. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił w szczególności, że samochód pozostawił na miejscu parkingowym na kilka dni przed wprowadzeniem czasowej zmiany organizacji ruchu i nie miał o niej wiedzy, zaś w tamtym okresie z auta korzystał sporadycznie.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, że obwiniony G. P. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92 § 1 kw. Obwiniony zaparkował pojazd na wyznaczonym miejscu parkingowym przy ul. (...) zanim jeszcze ustawiono tam znaki wskazujące na zmianę organizacji ruchu w dniu 1 sierpnia 2017 roku. Jak wynika z jego wyjaśnień, w okresie objętym zarzutem obwiniony sporadycznie poruszał się swoim autem, w zamian za to sporo jeździł rowerami miejskimi, zaś w dniach 27 – 30 sierpnia 2017 roku przebywał poza W..

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, gdyż są one logiczne, jasne, zgodne z doświadczeniem życiowym i konsekwentne. Co do okoliczności pozostawienia pojazdu na wyznaczonym miejscu parkingowym w czasie przed wprowadzeniem czasowej organizacji ruchu oraz co do niewiedzy obwinionego o zaistnieniu zmiany organizacji ruchu, Sąd nie posiada żadnych dowodów mogących zaprzeczyć wyjaśnieniom obwinionego. Z doświadczenia życiowego wynika, że sytuacja, kiedy kierujący, szczególnie posiadający abonament mieszkańca pozostawia pojazd na dłuższy czas w jakimś miejscu, gdzie później z różnych względów następuje czasowa zmiana organizacji ruchu, nie jest w W. wyjątkową.

Fakt, że w dniu 1 sierpnia 2017 roku na wyznaczonym parkingu na ul. (...) w W., w obszarze obowiązywania znaku B-36 z tabliczką T-24 stał samochód marki H. o numerze rejestracyjnym (...), który należy do obwinionego, nie budzi żadnych wątpliwości. Nie jest między stronami sporny. Znajduje potwierdzenie w notatce urzędowej (k. 3) i zdjęciach (k. 6-9), a nadto w zeznaniach świadka - strażnika miejskiego D. P.. Zeznania te, choć lakoniczne, znajdują potwierdzenie w dowodach z dołączonych do wniosku o ukaranie dokumentów i Sąd daje im wiarę.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dokumenty i materiały fotograficzne stanowiące podstawę ustaleń faktycznych - nie zachodzą bowiem żadne okoliczności mogące podważyć ich wiarygodność, a podczas rozprawy żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie z art. 92 § 1 kw jest, aby dana osoba nie zastosowała się do znaku lub sygnału drogowego albo sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego. W opisie zarzucanego obwinionemu wnioskiem o ukaranie czynu wskazano, że obwiniony kierując swoim samochodem, nie zastosował się do znaku B-36 z tabliczką T-24. Mając na uwadze okoliczność, że obwiniony nie

posiadał wiedzy o czasowej organizacji ruchu i obowiązującym w dniu 1 sierpnia 2017 roku znaku B-36 „zakaz zatrzymywania się”, nie można uznać go za winnego wykroczenia, polegającego na niezastosowaniu się do tego znaku.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił G. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (art. 118 § 2 kpw).